

DOPOIĆ (2) *vb pf*

Oba o jasne.

fut 3 sg dopoi (1). ◇ con impers by dopoj(o)no (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dodać picia; upić do reszty [kogo] (2) : A gdy nie był [człowiek chciwy, łakomy] ná świecie więc go tám [czart po śmierci] dopoi RejWiz 14; Károlus każe áby go dobrze dopoiono/ iáko y wczorá był. WerGość 246.

Formacje pochodne cf POIĆ.

KN